

SALTSJÖBADENS

FÖRSAMLINGSBLAD

SALTÄREN

Nr 3•2011

A B C

KYRKANS FÖRSKOLA 20 ÅR

Ä Ä Ö

SKOGSÖ KAPELL 90 ÅR

Tänk att Jesus aldrig blir gammal...

En av mina idoler är en gammal dam, snart 95. Hon kommer troget varje söndag, med sin väninna och käppen, till kyrkan. Hon, damen, var inte fem fyllda när Skogsö kapell invigdes 1921. Då var benen fulla av spring och lek. Men världen hade nyss haft sitt första världskrig, en börskrasch väntade, och snart ännu ett världskrig nära inpå. Men när jag möter denna fina gamla dam kan jag tänka mig att bli gammal, jag med.

Fem år. Jag ser barnen på kyrkans förskola. Benen är fulla av spring. Världskriegen är kanske inte geografiskt nära, men ändå. Barnen, i alla fall de lite större, vet hur man surfar på datorn och mobilen: krigerna är nära. Men när jag möter barnen på dagis, ligger på golvet och kör BRIO-tåg eller lyssnar på en saga eller är med och provar rot- och grönsaker för att lära sig, ja, då vill jag vara barn igen, få leva i leken.

Detta är min vardag. Möten med människor i alla åldrar, från livets början till sista andetag. Ålder spelar förstas roll, och ändå inte. Gud blir liksom aldrig gammal. Och när jag försöker tänka på Gud, och läser i Bibeln så förstärks detta ännu mer.

"Jag ÄR". Så ska du berätta om mig, säger Gud. Jesus gör det ännu tydligare.

Tänk att Jesus aldrig blir gammal. I alla fall inte i kyrkans värld. Varje jul är han ett litet barn, och några månader senare när vi firar påsk är han en man som aldrig

hann bli fyrtio, och där bredvid korset står hans mamma, Maria.

Och vi fortsätter att berätta samma berättelse igen och igen, den blir aldrig gammal; där finns något nytt för varje dag, varje stund och sekund. Jag tänker på alla dessa människor, som i "just den stunden", när något händer, när livet förändrades, vare sig det är något traumatiskt eller glädjande dramatiskt, så har man kunnat finna något, ett ord, en bild, en berättelse i Bibeln som spelat roll "just nu." Där är Gud.

Förskolan fyller 20 år, och Skogsö fyller 90. Om bara ett par år fyller kyrkan 100. Allt värt att fira. Och samtidigt, det är bara siffror, årtal. Men med Gud mitt i allt.

Lasse Svensson
Kyrkoherde

Emma Barbro Christina Elisabeth
Elfgren
Caspar Nils Oliver Lagne
Niklas Nils Björn Lindeblad
Edvin Thodal
Mathilde Elisabeth Walberg
Estrid Legars
Lars Ivar Willand Kolm
Anna Mathilda Lundquist

Karin Gunhild Flyberg-Skoglund
Margit Annie Berglund
Eva Sofia Wikman
Bengt Gustav Granborg
Alva Linnéa Thörnström
Sven Alsén
Hans Anders Lindesvärd
Kerstin Ingegerd Rydberg
Trijntje Persson
Elin Margot Karolina Forsberg
Bengt Gustav Granborg
Hild Kristina Sundberg
Kerstin Gunborg Margareta
Ludvigsson-Svensson
Lisbeth Maria Åberg
Erna Olsson
Karin Elisabet Berglund
Samuel Dias Mateus
Flory Lindberg
Rut Christina Maria Åström
Roger Johnny Roald
Berit Anita Wahlberg
Viola Marianne Husberg
Elisabeth Svedin
Ingrid Kerstin Elisabet Carlsson
Saga Linnéa Åman
Britta Victoria Lagerqvist
Åke Ruben Johansson
Kent Christer Odén

Konserter i vår

Med vissångaren Mats Paulsson
och stipendiater

Lions Vårkonsert

Söndag 8 maj kl 18.00
Uppenbarelskyrkan

Utdelning av Alice Babs musikstipendier,
Mats Paulsons visstipendium, Lions
Litteraturpris och Lions Samhällspremie

Biljettpris: 150 kr

Barnens Vårkonsert

med Körlekis, Barnkören och
jazzmusiker

Tisdag 24 maj kl 18.00

Efteråt blir det avslutningsfika

Kammarkörens Vårkonsert

Hemkomstkonsert efter körens
resa till Paris

Onsdag 18 maj kl 20.00

Mariamusik &
Svenska vårtoner

Fri entré!

Saltsjöbadens kyrkokör
Stockholm Concert Orchestra
och solister ger

Messa di Gloria

av Giacomo Puccini

Dirigent Katja Själander

Söndag 29 maj kl 18.00

Entré 100:-

Förskolan Nyckelpigan fyller 20 år!

Den tornprydda villan på Sjötäppsvägen i Neglinge lät byggas i början av 1900-talet av bankmannen Carl Jansson. 1928 köptes villan av Knut Gadelius, och så hade villan fått sitt namn.

Nu har det gått 20 år sedan Villa Gadelius blev hemvist åt förskolan Nyckelpigan, men förskolan fanns som ett föräldrakooperativ på Ljuskärrsberget ännu tidigare. Många är barnen som under åren lekt bland villans prång, skrymslen, vinklar och vrår. Förskollärarna, eller fröknarna, som de kallas till vardags, har också varit många till antal som passerat under årens lopp. Men Lena Åhman-Blom, förskolechef sedan 2006, säger att förskolan har en stabil personalgrupp och att många av de fjorton anställda har arbetat där länge. Idag är det en kokerska, fem förskollärare och sju barnskötare som sköter den dagliga ruljansen. Lena berättar stolt att det är flera olika nationaliteter i personalgruppen. Hon börjar räkna och kommer fram till sex olika länder som är representerade bland Nyckelpigans personal.

– Jag tycker det är bra att det kommer inspiration från andra kulturer in i verksamheten, säger hon. Barnen får uppleva lite från andra kulturer. Deborah som är från Brasilien, ska till exempel ha karneval för barnen snart. Personalen berättar en del för barnen från sina hemländer, och det tillför verkligen något!

Förskolan har en kristen profil och Lena är glad över samarbetet med kyrkan och prästen Thomas Arlevall, som håller i barn gudstjänsterna.

– Jag tycker det är positivt att tillhöra kyrkan i Saltsjöbaden. Kyrkan ligger verkligen mitt i byn här, den är

FOTO: ASA KÄLLÉN-LINDH

viktig. Det kanske inte är så på alla ställen men här är det så, säger hon.

Förskolan Nyckelpigan i Villa Gadelius har femtioåtta barn som är mellan arton månader och fem år. Villan är i mycket dåligt skick; gammal, sliten och opraktisk. Avståndet till kyrkan, naturen och kommunikationer är långt och argumenten för nya lokaler är många. Arbetet med planer för en ny förskola har varit igång länge. Ritningarna har varit färdiga i flera år och platsen för bygget är utsedd. Ändå har allt dragit ut rejält på tiden. Turer fram och tillbaka hos Nacka kommun

har fått Lena och hennes kollegor att misströsta emellanåt. Men nu spirar optimismen igen. Ett färskt löfte från kommunen lovar att förskolan ska stå klar om ett år, berättar Lena.

– Det ska bli så skönt att få vara under ett tak, alla fyra avdelningar och all personal. Och det är ett så fint läge, precis vid skogen.

Den 13 maj är det 20 år sedan förskolan Nyckelpigan i Villa Gadelius startade. Då blir det stort kalas och alla gamla nyckelpigor, både barn och personal kommer att bjudas in. Se annons på sidan 11.

FOTO: ASA KÄLLÉN-LINDH

FOTO: ASA KÄLLÉN-LINDH

FOTO: ASA KÄLLÉN-LINDH

FOTO: ASA KÄLLÉN-LINDH

FOTO: ASA KÄLLÉN-LINDH

ARKIVFOTO

FOTO: ASA KÄLLÉN-LINDH

ARKIVFOTO

Vad har förskolan i Villa Gadelius betytt för dig?

Maria Malmgren:
- Vi var en av de sju familjer som var med och startade förskolan. Det betydde jättemycket för oss och våra barn. Vi arbetade tillsammans och fick nära kontakt med varandra och kyrkan.

Sanna Aspberg:
- Superlativ! Stor trygghet. Man lämnar ju inte bort sina barn till vem som helst men både vi och barnen känner oss trygga på dagarna. Pedagogerna är bra problemlösare och vi känner oss sedda. Man känner sig glad i kroppen när man lämnat barnen på förskolan!

Peter Myrenfors:
- Alla våra fem barn har gått på Nyckelpigan och vi är fantastiskt nöjda! Vi brukar säga att de hade det bättre där än hemma! (skratt) Det var en mycket positiv upplevelse.

Lotta Sallnäs:
- Nyckelpigan var för våra tre barn exakt det vi sökte. En lugn, stabil och kärleksfull miljö med värderingar som överensstämde med våra. Jag kan inte nog säga vilken skön känsla det var att kunna lämna det dyrbaraste vi har i deras vård.

Anders G. Carlsson:
Nyckelpigan är en fantastisk förskola, det kunde inte varit bättre! Under de 9 år vi lämnat våra barn där har vi alltid känt oss trygga och barnen har mått så gott. Kanske världens bästa förskola?

Psykoterapeuten och författaren Elisabeth Cleve har arbetat med barn under mer än 40 år. Hon riktar en skarp uppmaning till alla föräldrar att tillbringa tid tillsammans med sina barn istället för att dränka dem i leksaker och fritidssysselsättningar.

Prata mindre

Lyssna mer!

Text: och foto: Åsa Källén-Lindh

PRATA TJUGO PROCENT och lyssna åttio procent, det är lagom, säger barnpsykolog och psykoterapeut Elisabeth Cleve.

Hon har under 40 år arbetat på Ericastiftelsen i Stockholm med barn med olika problem och symtom. På Ericastiftelsen har man lång och djup erfarenhet av att arbeta med barn, ungdomar och familjer. Man tar emot barn i förskoleåldern och deras föräldrar samt ungdomar från 16 år och uppåt. För att få komma till Erikastiftelsen krävs ingen remiss utan det räcker att en förälder ringer och beställer tid. Upptagningsområdet är hela Stockholms län och huvudman är landstinget.

FÖR LITE DRYGT ett år sedan gick Elisabeth Cleve i pension

som terapeut. Men det betyder inte att hon sitter på en parkbänk och matar duvor. Nu kan hon hänge sig åt arbetet som författare och föredragshållare. Tre böcker om arbetet inifrån terapirummet har det hittills hunnit bli, den första boken kom för cirka tio år sedan och den senaste kom ut nu i år.

— Anledningen att jag började skriva var att föräldrarna ska förstå vad vi gör i terapirummet, barnen och jag. Barn vill oftast inte berätta, det är svårt att sätta ord på ett inre arbete. Så jag vill bjuda in läsaren i mitt arbetsrum för att kunna följa konkret vad det är som pågår, både ur barnets, min egen och föräldrarnas synvinkel. Tanken är att alla som är intresserade av barns psykiska välmående ska kunna ta det här till sig, jag använder inget fackspråk.

Vilken utveckling har du sett under de år du har arbetat med barn?

— Alla förändringar i skolan och samhället med alla olika val kan skapa ängslan och oro bland barn och ungdomar. Visst är det mer impulsdrivna barn än förr. Det kommer också fler flickor nu. Man uppmärksammar flickors problem på ett annat sätt idag. Förr såg man de som snälla, tysta och skötsamma och så var det bra med det. Men på senare år har man försökt lyfta fram flickors behov. Flickor skadar sig på olika sätt, det är allvarliga tecken. Man har försökt förmedla att pojkar och flickor har samma behov, men pojkars symtom har varit mer störande, de stör och förstör... Flickor kan ju visa sina svårigheter på annat sätt, de kan

vara mer inneslutna i sig själva, blir deprimerade, blir ledsna, skadar sig själva, får dålig självkänsla, tycker inte att de är värda något, säger Elisabeth.

Hon menar att barn som är ordnade inombords för det mesta kan hantera mängden valmöjligheter och förändringar. Men för de barn, små eller stora, som har problem med impulsstyrning, koncentrationssvårigheter och med stora behov av struktur, är det väldigt svårt att klara av skolans undervisningsmetoder där man förväntas arbeta fritt, själv skapa eget material och hantera självstudier. De flesta av de barnen mår bättre av att ledas, vänligt men tydligt. Alla barn behöver tydlighet men speciellt de som är mer impulsdrivna.

Vilka problem kan det handla om när man söker sig till Ericastiftelsen?

— Det kan vara något trauma i familjen, barnen klarar kanske inte skolan, barnen kanske gör farliga saker. Men hit kommer inte de barn och föräldrar där barnen har lite problem utan det är rejäla svårigheter och föräldrar som är angelägna, säger Elisabeth.

DET ÄR OCKSÅ en del adopterade barn som kommer för samtal. Inte för att de fått problem i Sverige utan för att de har varit med om svåra saker tidigare i livet och har ett tungt bagage. Barn som känner sig ensamma, olyckliga, blir mobbade eller mobbas eller utsatts för sexuella övergrepp är också representerade.

— När jag började arbeta träffade jag aldrig någon som utsatts för sexuella övergrepp, det gjorde ingen! Man talade absolut inte om det, det var helt tabu! Men det är klart att det förekom då också.

FOTO: ÅSA KÄLLÉN-LINDH

Elisabeth Cleve berättar att varje barn i Sverige har 536 leksaker var.

När du träffar ett barn som varit med om ett trauma, hur går det till?

— Först måste barnet förberedas och få veta varför det kommer hit till mig. Jag pratar med föräldrarna när de ringer och vi talar om vad de ska säga till barnet. Det är viktigt att tala om för barnet att det är ett viktigt arbete som kommer att utföras.

Ofta säger föräldrar till barnet att det ska få komma till en tant och prata, men det är ofta det sista barnet vill göra. Istället kan man säga att det är ett ställe man går till när man är ledsen

eller att man kan få hjälp om man blir så arg att man gör saker som man sedan blir ledsen av. Man kanske bråkar med fröken. Men barnet kan ju ha en egen mening om varför det kommer till mig, kanske att det är fröken som är dum. Senare kan ju barnet säga att "fröken har bättrat sig". När barnet kommer hit gör jag det tydligt att det är ett viktigt arbete vi ska göra tillsammans. Då stänger jag dörren och tänder den röda lampan och stänger av telefonen så att barnet ser detta. Ingen får ju störa när jag har viktigt besök. Det här är deras tid,

och jag visar på klockan hur den ser ut när vi är klara. Man ger barnen ett psykologiskt utrymme. Sedan avvaktar jag, väntar lite, ser om de behöver hjälp att komma igång, det är inte alla som behöver det. Det tar ju tid att känna in sig i ett främmande rum med en främmande tant. Många vuxna pratar för mycket med barn, alldeles för mycket! Om man pratar tjugo procent och lyssnar åttio procent, det är lagom proportioner. Ofta pratar vuxna så att barn hinner ju aldrig svara. Men barnen här kan prata eller använda leksakerna som de vill, men man har ju ett fokus i en kristerapi. Syftet är att vi ska arbeta oss fram till att, till exempel, den här flickan kan komma igenom sorgen efter sin mammas död och sluta tro att hon ska komma tillbaka.

Elisabeth pratar om ett av barnen i sin senaste bok, en flicka som förlorade sin mamma vid två års ålder men ännu när hon är sju år, har ingen pratat med henne om det och flickan behandlas som en moderlös liten stackare som det bara är synd om.

— Man pratar ju inte vanligt till ett sånt här barn och det trycker ju ned det ännu mer. Man vill ju att barnen ska kunna räta upp sig och skutta istället för att hasa sig fram. Att de får tillbaka energi och kraft. Mycket av arbetet går ju ut på att hjälpa barnen att själva se sina förmågor och sin styrka och inte bara att de ska vara medvetna om vad de *inte* kan. Det har jag ju fått höra redan innan de kommer till mig, men jag vill höra vad de *kan*, då kan ju jag berätta det för dem. För det är ju väldigt bra att veta det!

ELISABETH BERÄTTAR ATT hon brukar fråga barnen om de visste

att de kunde det här, om de har gjort någon uppgift som hon har givit dem.

— Näe, det har jag aldrig tänkt på, kan svaret bli.

— Om barnet inte visar mig vad det kan så kan ju inte jag berätta det för barnet, säger hon.

”En familj blir ett logistikproblem som ska lösas”

OM FÖRÄLDRAR IDAG

— Många föräldrar idag är väldigt pålästa, de kan mycket om barn och är väldigt angelägna om deras bästa. Man träffar ju sällan på barn i barnvagn som skriker eller gråter nu för tiden. Så de mår bra i sina färgglada vagnar. Men det blir så väldigt överdrivet, allt måste vara perfekt. Det ska vara babygymnastik, babysång, babygudstjänst, babysim. Mår föräldrarna bra av det här så mår ju barnen bra, men det är ingenting som små barn behöver. Sedan, när barnen blir lite äldre, så ska det göras så mycket på eftermiddagarna och där håller ju föräldrarna på så att familjerna kan sprängas.

Elisabeth berättar att femtio procent av alla äktenskap idag slutar med skilsmässa.

— Jag tror att det är ett alldeles för jobbigt liv att få tillvaron att gå ihop med alla schemalagda aktiviteter. En familj blir ett logistikproblem som ska lösas.

— Ibland brukar jag fråga barnen varför de har balett på måndagar, fotboll på tisdagar, kör på onsdagar, scouter på fredagar och simning på lördagar. Och då svarar de: *Jag vet inte*. Barn behöver vila

sig och ta det lugnt efter skola eller fritids, de är ju aktiva och i grupper hela dagarna. Har man någon eftermiddagssyssla så är väl det lagom, säger Elisabeth.

Vad vill du ge för råd till föräldrar?

— Ge barnen din tid! Tid att prata, tid att vara, tid att lyssna. Förhör dem inte om deras dag. Berätta om din egen dag istället och bjud in till samtal. Lyssna först, vänta tills barnet har tänkt ut vad det vill säga, det kan ta tid. Ta vara på tillfällena när barnen signalerar. Barn behöver känna att man är på deras planhalva, att deras person och inre blir sett och lyssnat på.

ELISABETHS MOBIL PIPER. Hon ska bli mormor vilken minut som helst och är redo att kasta sig iväg. Men det är ett lugnande besked, ännu ingen bebis.

Böcker av Elisabeth Cleve:

Hur länge ska hon vara död?
Korttidsterapier med barn i kris

Sopa lagom!
Bättre balans i curlingfamiljen

En stor och en liten är borta
Kristerapi med en tvåårig pojke

Från Kaos till sammanhang
Psykotterapi med en pojke som har diagnosen ADHD

Lek på allvar!

Av Thomas Arlevall

Ska vi leka mamma, pappa, barn? Vem av oss har inte lekt den leken någon gång när vi var små! Men som vuxen skulle man kanske kunna luras att tänka att å ena sidan finns det lek och andra sidan finns det allvar. Att leken bara handlar om att ha roligt, något man gör för nöjes skull. Men för barnen är leken något mycket allvarligt. Man skulle kunna säga att leken är barnens arbete. Något man gör på största allvar, även om det inte behöver vara sorgligt för det. Barnen skapar sin egen värld i leken, den värld som de behöver. Barnen leker mamma, pappa, barn när de vuxnas värld inte går att förstå sig på. I leken kan man få vara så som mamma och pappa är eller också så som de skulle kunna vara. I leken får allt vara med, man kan vara arg och ledsen, glad och sorgsen precis hur och när man vill. Leken är barnens sätt att förstå sig på livet!

I Kyrkan leker vi bibelns berättelser och vi gör det på största allvar. Vi berättar om en Gud som är mitt ibland oss och som lever med oss också när vi dör. Varje gudstjänst är en lek inför Guds ansikte, där vi försöker att förstå oss på livet, att förstå oss på vad Gud har med oss att göra! För mig handlar det i grunden om längtan efter samhörighet. Vi människor, både små och stora, längtar efter närhet och kärlek, längtar efter att höra ihop.

En av de finaste berättelserna jag vet som beskriver just den känslan av att höra ihop är berättelsen om Emil i Lönneberga och hans vän, drängen Alfred. Emil har efter ett av sina många hyss lyckats skrämna vettet ur pigan Lina genom att komma uppklättrandes ur skorstenen som ett spöke och själv har Emil blivit alldeles svart av sot på kuppen. Han behöver ett bad! Så Alfred säger till Emil: Vi går ner till sjön och badar! De simmar runt med varandra i sommarnattens ljus, lekande och skrattande. Emil säger till Alfred: ”Du och jag, Alfred!” Och Alfred säger till Emil: ”Ja, du och jag, Emil!”

Den berättelsen berättas om och om igen i kyrkan. Det glada budskapet att Gud säger till dig och mig: ”Du och jag, Emil!” Eller vad vi nu heter för något. För Gud känner oss, från den dag vi föddes till den dag vi dör, och ända in i Guds evighet!

”Jag tror på en Gud som bor inom mig och som bor i allt utanför. En skrattande Gud som vill skratta med mig, som lever med mig när jag dör...”
(Psalm 766)

Prästen Thomas Arlevall
frågar barnen:

Vem är Gud?

Ebba 5 år:
Gud är Jesus. Gud bor i himmelen, där finns inga hus. Det finns moln. Gud bor på månen.

Douglas 5 år:
Gud är en snäll människa. Han bor i ett stort hus, han jobbar där. Han känner en som är jättesnäll mot honom, så då blir Gud snäll. Han har en hund.

Malin 5 år:
Gud är han som skapade allting. Det är en pojke men det kan vara en flicka. Gud bor uppe i himmelen.

Jacob 5 år
Kanske han som föddes först och gjorde allting, alla människor och sånt. Han bor i ett litet trähus, typ i mitten av allas hus. Så om någon behöver hjälp så kan den gå till Guds hus.

Valdemar 6 år:
Jag tror att Gud är en jättejättestor ande som bor i månen. Och anden ber till Jesus att han ska hämta den som har dött och visa den för anden. Det finns en osynlig dörr där så att Jesus kan visa den som har dött för anden.

FOTO: ÅSA KÄLLÉN-LINDH

**SKOGSÖ KAPELL
och kyrkogård
90 år**

**Lördag 7 maj kl 18.00
Liten konsert med operasångerskan Ulrika Mjörndal**

**Söndag 8 maj kl 11.00
Högmässa & lätt vårlunch
Guidad tur med Sven-Åke Cason**

Skogsö kyrkogård och kapell, ritade av Erik Bülow-Hübe, invigdes Kristi Himmelsfärds dag den 5 maj 1921. Skogsö kyrkogård med sitt kapell är en omtyckt plats för olika kyrkliga verksamheter och inte minst för rofyllda strövtåg och enskild meditation. Under årens lopp har kyrkogården byggts ut och kompletterats med en minneslund, parkbelysning mm. Kapell och klockstapel har genomgått en del renoveringar och år 2007 installerades en ny digital orgel.

Under år 2008 förbättrades tillgängligheten till kapellet genom att en ramp smögs in i landskapet till en ny entré, utformad helt i glas. I anslutning till denna anlades även en utvändigt gudstjänstplats norr om kapellet. För att ge platsen en extra andlig dimension har mönstret i markbeläggnings utformats som en labyrint. Invigningen ägde rum den 8:e juni 2008.

Under hösten 2009 byggdes kapellkällaren om, och innehåller numera ett fint samlingsrum och ett kök, samt en toalett anpassad för rörelsehindrade. Toaletten är även utrustad med ett skötbord. 2010 fick kapellet nya stolar. Hela kapellet har således rustats upp, försetts med miljövänlig bergvärme och kompletterats för allsidig användning. Kapellet nyttjas gärna även för mindre sammankomster och andliga övningar.

Ombyggnaden av Skogsö kapell och den nya entrén, som är utformad av arkitekt Björn Uhlén, tilldelades Nacka stadsbyggnadsutmärkelse 2009.

Församlingsresa till Sigtuna 5/5

Buss kl 9.00 från Kyrkplan
Hemresa kl 17.00

Pris 150 kr
Kaffe & lunch ingår
Anmälan senast 30/4
tel 748 19 09
e-post:
margareta.ekdahl@svenskakyrkan.se

Mäster Wolfgang

Vid Diakonins Vårlunch
framförs ett humoristiskt
sångspel om
Wolfgang Amadeus Mozart
av Psaltarkören

Tisdag 17 maj kl 12.00
i församlingshemmet

Kyrkans förskola 20 år!

Fredagen den 13 maj firar vi förskolans födelsedag
med mingelfest i Villa Gadelius kl 15-18

Alla gamla och nya nyckelpigor är välkomna!

Överraskningar till barnen

Korv & tårta till alla små & stora

BRIS

BARNENS I SAMHÄLLET

Till BRIS kan du ringa, maila och chatta om vad som helst. En vuxen på BRIS svarar i telefon, på ditt mail eller chattar, och du är alltid anonym.

BRIS finns för dig
som är upp till 18 år.

BRIS verksamhet är inte statsfinansierad utan bygger på bidrag från privatpersoner, företag och myndigheter.

Bli en hjälte stöd BRIS!
www.bris.se

FAMILJESAMTAL

PÅ 2 STÄLLEN

S:t Lukas
08-616 03 80

Kyrkans
familjerådgivning
08-615 11 70

Samtalsstöd för par eller ensamstående
Du som bor i Saltsjöbadens församling
får subventionerad avgift

Hela Världen

I Etiopien går bara en till två procent av alla döva i skola. Att vara döv innebär ett svårt handikapp då få lär sig teckenspråk.

Genom skolgången blir barnen en del av samhället, som de tidigare varit utestängda från.

Svenska kyrkan samlar in pengar till dövskolan Nakamte i Etiopien.

Ge ett bidrag, du också!

Pg 90 01 22-3 eller Bg 900-1223
Skriv projektets kod, P115

Gudstjänster 29 april - 12 juni

ALLA EVENEMANG SKER I UPPENBARESEKYRKAN UTOM NÄR ANNAT ANGES

Fredag 29 april

Kl 18.00 Ung i kyrkan

Söndag 1 maj

Kl 11.00 Högmässa

Gästpräst Claes-Otto Hammarlund

Vi firar Skogsö - 90 år!

Lördag 7 maj

Kl 18.00 Liten konsert med
Ulrika Mjørndal i Skogsö kapell

Söndag 8 maj

Kl 11.00 Högmässa på Skogsö
Se separat annons sid 10

Kl 18.00 Lions vårkonsert
Se separat annons sid 3

Söndag 15 maj

Kl 11.00 Min Kyrka

Gudstjänst för alla små & stora.
Vi firar även Förskolan 20 år och
Uppenbaresekyrkan 98 år
Se separat annons sid 11

Onsdag 18 maj

Kl 10.00 Barngudstjänst
Kl 20.00 Kammarkörens vårkonsert
Se separat annons sid 3

Tisdag 24 maj

Kl 18.00 Barnens vårkonsert med Körlekis,
Barnkören och jazzmusiker
Se separat annons sid 3

Fredag 27 maj

Kl 18.00 Ung i kyrkan

Söndag 29 maj

Kl 11.00 Högmässa

Kl 18.00 Messa di Gloria. Konsert med
Kyrkokören
Se separat annons sid 3

Kristi himmelfärds dag

Torsdag 2 juni

Kl 08.00 Gökottemässa vid Skogsö kapell
Ta med kaffekorg!

Söndag 5 juni

Kl 11.00 Högmässa

Gästpräst Jenny Ehnberg

Söndag 12 juni

Kl 11.00 Friluftsgudstjänst vid Grand Hotell
Vid regn är vi i kyrkan. Tag gärna med med
kaffekorg.

Veckomässan
juni juli augusti
onsdagar kl 9.00
i kyrkan

Kyrkan är öppen:

vardagar kl 8.00-16.30

lö-sö kl 10.00-16.30 eller
till sista gudstjänst

Skogsö kapell alla dagar kl 8.00-19.00
Exp. må-fr kl 9.00-12.00, 13.00-16.00

Adress:

Församlingsexpeditionen
Kyrkplan 2 133 34 Saltsjöbaden
Tel 748 19 00 fax 717 49 09
saltsjobaden.forsamling@
svenskakyrkan.se
www.svenskakyrkan.se/saltsjobaden

Vi som arbetar i

Saltsjöbadens församling:

Kyrkoherde

Lasse Svensson tel 748 19 10

Präster

Thomas Arlevall tel 748 19 11

Anna Höglund tel 748 19 12

Kyrkomusiker

Katja Själander tel 748 19 15

Jenny Tjärnström tel 748 19 16

Kyrkoskrivare

Christina Cervin enell tel 748 19 00

Kyrkoherdeassistent

Margareta Ekdahl tel 748 19 09

Ekonom

Johan kågebo tel 748 19 07

Förskolechef

Lena Åhman blom tel 748 19 35

Förskolan Nyckelpigan

Prästkragen tel 748 19 33/34

Röda/Gula tel 748 19 31/32

Vaktmästare

Agneta Blomquist tel 748 19 23

Hasse Ohlin tel 748 19 21

Micke Jakobsson tel 748 19 20

Gravärenden

Micke Jakobsson tel 748 19 20

Skogsö kapell och kyrkogård

Kurt Fallström tel 748 19 22

Saltaren

Redaktör & grafisk form:

Åsa Källén-Lindh/Okapi Media

Ansvarig utgivare: Lasse Svensson

Tryckeri: Skotte + Wassberg tryckeri